

İKİNCİ SELÂM

(Evfer ikamının son 5 zarbından başlar)

(♩=90)

E_y a ş_i ka

Evfer

n e_yi a a ş_i ka

n e zi a le mi

ca na me de m

sax Se ri de de ri fü ke n

ke n ca n de r de r ta le

bi cu ya yi ca

na_n a a me de m

sax E_y mu t ri ba

n e_yi mu mu t ri ba

n sa_v te z ne va

a ve r de e m

sax Çü nü a a ni de li

li b e zi şe v şe_v ku gü

lü he ri de m ga ze

li ha_n a a me de m

sax E yi Du du şi be r

sax de_r gâ hi i

z ze ti ku sı su

l ta ni ni ze de m

sax E_y Ha y me be

r ba lâ yi da

rü l mi mi l ki ra

ra ra b ba ni

ni ze de m A h mah bu

bu bi me n sax matlu

lu bi me n sax mer gu

bi me n a hi ma-k bu

bu li me n

ÜÇÜNCÜ SELÂM

(♩56)
Hu ze ne m be r ku dü si ya n he r

Deuri kebir

şeb zi di l hu hu ze ne m sax

Segâh Makamında Mevlevî Âyini

FARŞA METNİ SELAMI EVVEL

Ey âşıkı rûyi tû hezaran âşık	(Cânimen cânânimen sultânimen)
Rû kerde besûyi tû hezaran âşık	(" " ")
Tenha ne menem âşıkı rûyi tû ki hest	" " ")
Der her seri mûyi tû hezaran âşık	" " ")

Ey sofii ehli safâ, ez can bigû Allah Hû
 Vey âşıkı aşkı vefâ, ez can bigû Allah Hû
 Hahi ki cümle can şevi, ta lâyıkı cânan şevi
 Tû herçi hahi an şevi, ez can bigû Allah Hû
 Dûnya reha kûn din bicu, dest ez heme âlem bişu
 Ne an bigû ne in bigû, ez can bigû Allah Hû

(Hey yarimen ranayimen sultanimen makbulimen hey hey hey hey hey yarimen)

Men bendei sultânem sultâni cihanbânem
 Zan dem ki ruhaş didem şûride vû hayrânem
 Men o şüdem o men şüd ez canü dilem ten şüd
 Peyveste çirâ bâşed in nâle vû efganem

(Hey sultanım hey sühbanım hey yar zalım dost yar yar yüreğim yar gör ki neler var)

Ey zi hicranü firakat âsümen bigriste
 Dil meyâni hon nişeste aklü can bigriste
 Cebreilü kudsiyanra balü peraha suhte
 Enbiya vû evliyara didegân bigriste
 Ey diriga ey diriga ey diriga ey dirig
 Ber çünan çeşmi iyan çeşmi gûman bigriste

SELÂMI SANİ

Ey âşikan ey âşikan ez âlemi can âmedem
 Ser der fûken can der taleb cûyayi cânan âmedem
 Ey mutriban ey mutriban savt ez neva âverdeem
 Çün andelib ez şevkı gül her dem gazelhan âmedem
 "ey," Düş ber dergâhı izzet Kûsi sultânî zedem
 "ey," Hayme ber balâyi darülmilki rabbanî zedem

(Ah mahbûbimen matlûbimen mergûbimen ah makbûlimen)

SELÂMI SALİS

Hû zenem ber kudsiyan her şeb zidil hû hû zenem
 Ber cemâli hak heme ya Hû ve ya men hû zenem
 Dil çü câyi hak büved hak ba menestü men behak
 Hak behak vasıl şüde ber hişiten hû hû zenem

Dilâ nezdi kesi binşin ki o ez dil haber dared
 Beziri an dirahiti rev ki o gül hayi ter dared
 Binâl ey bülbüli destan ki zira nalei mestan
 Meyânı sahra vü hârâ eser dared eser dared

(TERENNÜM)

Ey ki hezar âferin (ah) bu nice sultan olur
 Kulu olan kişiler (cânım) husrevü hakan olur
 Her ki bu gün Veled'e (ah) inanuben yüz süre
 Yoksul ise bay olur bay ise sultan olur

(TERENNÜM)

Ey aşkı tü bigrifte serapâyı dilem (vay)
 Vey vaslı ruhat keşte temennayi dilem (vay)
 Ger dâdi dili suhteı men nedihi (vay)
 Ey vay dilem vay dilem vay dilem (vay)

Ey keşte fedâyi tü serâpayı dilem (vay)
 Şûd züfi çü hindûyi tü me'vayı dilem (vay)
 Ger hindûyi zülfi tü dilem va nedihet (vay)
 Ey vay dilem vay dilem vay dilem (vay)

(TERENNÜM)

Her ah ki ez derdi dilem mişinevi (vay)
 Ez âhı dilem girdi kilem mişinevi (vay)
 Ger gûş behâli dilimen bâz küni (vay)
 Daim zi dilem dilem dilem mişinevi (vay)

Ba aşkı tü biksüste perû bâli dilem (vay)
 Named zi cihan derd nigû fâli dilem (vay)
 Ey canı dilem bipürs ahvâli dilem (vay)
 Hâli dili kes mebad çün hâli dilem (vay)

Ta ez seri köyi tü mekamest mera (vay)
 Der sagari dide hon müdamest merâ (vay)
 Ez vaslû firâkı tü künûn âzâdem
 Ez tü gamı aşkı tü temamest merâ (vay)

SELÂMI RABÎ

Ey âşıkan ey âşıkan ankes ki bined rûyi o
 Şûride kereded aklı o âşüfte kereded hûyi o

Segâh Âyini Farsça Metninin

NAZMEN TÜRKÇEYE TERCÜMESİ [1]

BİRİNCİ SELÂM

Binlerce senin cemâlinin âşığı var
Binlerce demi visâlinin âşığı var
Bir ben değilim cemâline âşık olan
Her bir kılının hayâlinin âşığı var

Ey saf olan ehli safâ, candan de bir Allah Hu
Vey eyleyen aşka vefa, candan de bir Allah Hu
İster misin can olası, makbûli cânan olası
Her bir muradı bulası, candan de bir Allah Hu
Dünyayı terk et din ara, her şey'i kalbinden tara
Ne o ne bu lâzım sana, candan de bir Allah Hu

Ben bendei sultânım, sultânı cihanbânım
Gördüm görelî rûyin, şûride vü hayranım
Ben o, o da ben oldu, o can ile ten oldu
Niçin oluyor daim, bu nâle vü efganım

Firkatü hicrinden ey yâr, çerhi devran ağladı
Kana garkoldu gönül hep, aklile can ağladı
Cebreilin, Kudsiyanın, yandı bâlü perleri
Enbiyanın, Evliyanın, gözleri kan ağladı
Ey yazık eyvah yazık, eyvah yazık eyvah yazık
Böyle bir çeşmi yakine şekki vicdan ağladı

İKİNCİ SELÂM

Ey âşikan ey âşikan can âleminden gelmişim
Baş kaydı yok cânım arar meftûni cânan olmuşum
Ey mutriban ey mutriban savtım nevedan yükselir
Bülbül gibi şevki güle her dem gazel'han olmuşum
İndi Hak'ta dün gece sultanlık ilân eyledim
Milki rabbanî evinde hayme bünyad eyledim

ÜÇÜNCÜ SELÂM

Her gece kutsilere cânü gönülden hu derim
Hep cemâli hakka ya hu ve ya men hu derim
Hak yeri oldu gönül Hak ben ile ben Hak ile
Hak Haka vasıl olup ben kendime hu hu derim

Gönül bir kimse nezdinde otur ki o gönüldendir
 Git öyle bir ağaç altında ol ki gülleri şendir
 Bağır ey bülbüli destan ki zira nalei mestan
 Kaya vü mermere elbet eser zendir eser zendir

Ey aşkı bütün kalbi tutan sevdiceğim
 Vey vaslı ümidi dilü can sevdiceğim
 Yanmış dilimin hakkını ger vermezisen
 Eyvah derim halbime eyvah derim

Gönlüm sana hep oldu feda sevdiceğim
 Zülfün dilime oldu yuva sevdiceğim
 Zülfi siyehi gönlüme ger açmazisen
 Eyvah derim kalbime eyvah derim

Dilden ki her âhi mihanı dinleyesin
 Ahımda ki derdimle beni dinleyesin
 Hali dilime kulak açarsan sen eğer
 Dilden bu dilim sadasını dinleyesin

Aşkınla senin kaldı gönül bi perü bâl
 Gam âlemi vermez dilime hiç iyi bir fâl
 Gel gönlümün ahvalini bir kerre süal et
 Hiç kimselerin olmaya gönlümdeki bu hal

Semtin bana oldu olalı câyü makam
 Didem kadehinde kan bana oldu müdam
 Ben vaslu firakındanım artık âzat
 Senden gamı aşkın bana kâr etti tamam

DÖRDÜNCÜ SELÂM

Ey âşıkân ey âşıkân kim görse o hoş dilberi
 Akli huyu berbad olur, her an olur bir serseri

[1] Bu tercüme de Ahmet Avnî Beyefendindedir.

ISTANBUL
KONSERVATUVARI

NEŞRİYATI

TÜRK MUSİKİSİ KLASİKLERİNDEN

Yedinci cilt

Mevlevî Âyinleri

II

Ali Rifat, Rauf Yekta, Zekâizade Ahmet ve Dr. Suphî Beylerden müteşekkil Konservatuvar « Tasnif ve Tesbit Heyeti » tarafından notaya alınmış tarihî Kıymeti haiz üç MEVLEVÎ ÂYİNİ ile bu eserler hakkında Heyetin reisi Rauf Yekta Beyin tetkikatından bâhis bir mukaddemesini havidir.

HER HAKKI MAHFUZDUR.

ISTANBUL

Haşım Matbaası

1934

Kemal BATANAY
Naime BATANAY

Mevlevî Âyinleri

v

SEGÂH MAKAMINDA